

**DIUMENGE DENOVE
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Allò mateix que vos va servir per a castigar els adversaris, es convertí en motiu de glòria
per a nosaltres, que vós havíeu cridat

Lectura del llibre de la Saviesa

18, 6-9

Aquella nit de l'eixida d'Egipte

havia sigut anunciada prèviament als nostres pares,
perquè se sentiren encoratjats
veient complits els juraments de què s'havien fiat.

El vostre poble esperava aquella nit que salvaria els justos
i destruiria els enemics.

I així, allò mateix que vos va servir per a castigar els adversaris,
es convertí en motiu de glòria per a nosaltres,
que vós havíeu cridat.

Els sants hereus d'una nissaga de justos oferien víctimes d'amagat
i es comprometien de comú acord a observar esta llei divina:
que els membres del poble sant compartien
els mateixos béns i els mateixos perills.

I entonaven per primera vegada
els himnes dels pares.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

33 (32), 1 i 12.18-19.20 i 22 (R.: 12b)

R. Feliç el poble que el Senyor
ha elegit per heretat.

Aclameu, justos, el Senyor;
els hòmens rectes faran bé d'alabar-lo.
Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell ha elegit per heretat.

R. Feliç el poble que el Senyor
ha elegit per heretat.

Els ulls del Senyor vetlen els qui el veneren,
els qui esperen la seua misericòrdia,
perquè els allibere de la mort
i els retorne en temps de fam.

R. Feliç el poble que el Senyor
ha elegit per heretat.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegix.
Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

R. Feliç el poble que el Senyor
ha elegit per heretat.

LECTURA SEGONA
Esperava aquella ciutat que té Déu mateix
com a arquitecte i constructor

Lectura de la carta als Hebreus

11, 1-2.8-19

Germans:

La fe és posseir anticipadament allò que esperem,
és conèixer realitats que no veiem.

Els antics, per la fe, s'han fet mereixedors
d'un gran testimoni.

Gràcies a la fe, Abraham, cridat per Déu,
obeí i se n'anà cap al lloc que havia de rebre en herència.
Abraham isqué sense saber a on anava.

Gràcies a la fe, residí com a estranger en la terra promesa,
vivint en tendes amb Isaac i Jacob, hereus com ell
de la mateixa promesa.

És que esperava aquella ciutat ben fonamentada,
que té Déu mateix com a arquitecte i constructor.

Gràcies a la fe, també Sara, que era estèril,
obtingué la capacitat de fundar un llinatge,
encara que li havia passat l'edat;

és que va posar la confiança en el qui havia fet la promesa.

Per això d'un sol home, Abraham,
que ja estava a les portes de la mort,
en nasqué una descendència
tan nombrosa com les estrelles del cel
i com els grans d'arena de la vora de la mar.

Tots estos moriren en la fe,
sense haver obtingut allò que Déu els prometia,
sinó veient-lo i saludant-ho de lluny,
i reconeixent que eren estrangers i forasters en la terra.

Paraula de Déu.

EVANGELI
Estigueu a punt també vosaltres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

12, 32-48

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

- «No tingueu por, xicotet ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoïna. Procureu-vos bosses que no es facen malbé, reuniu-vos en el cel un tresor que no s'acabe; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor.

Estigueu a punt, amb el cos cenyit i les llànties enceses.

Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocces,
per a obrir la porta tan bon punt arribe i toque.
Feliços aquells servents que el senyor,
quan arribe, trobe vetlant.
En veritat vos dic
que se cenyirà, els farà assentar-se en taula
i es posarà a servir-los.
Feliços d'ells si ve a mitjanit o a la matinada
i els troba vetlant així.

Prou que ho compreneu:

si l'amo de la casa haguera sabut a quina hora de la nit
havia de vindre el lladre,
no hauria permés que li entraren a casa.
Estigueu a punt també vosaltres,
perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Llavors Pere li digué:

- «Senyor, ¿diu esta paràbola per a nosaltres
o per a tot el món?»

El Senyor continuà:

— «¿Qui és l'administrador fidel i sensat
a qui l'amo confiarà els seus servents,
perquè els done al temps degut l'aliment que els pertoca?
Feliç aquell servent que el seu senyor, quan arriba,
troba que ho fa així.
Vos assegure de veres que li confiarà tots els seus béns.
Però si aquell servent es deia:
“El meu senyor tarda a vindre”,
i començara a pegar als criats i a les criades,
a menjar, a beure i a embriagar-se,
vindrà el seu senyor el dia que menys s'ho espera
i a l'hora que ell no sap;
el castigarà i li farà compartir la sort dels qui no són fidels.

El servent que, coneixent la voluntat del seu amo,
no ha preparat o no ha fet allò que l'amo volia,
rebrà molts assots.
En canvi, el qui, sense conèixer-la,
s'ha fet mereixedor d'assots, en rebrà menys.

A qui molt li donen, molt li demanaran;
i a qui molt li encomanen, li reclamaran encara més.»

Paraula del Senyor.